

pokud z veřejné knihy, ze zájemních a jiných exekučních spisů jde najevo, že jsou podle práva platné a k uspokojení způsobilé. O tom, co jest rozuměti veřejnou knihou podle § 210 ex. ř., pojednal nejvyšší soud v rozhodnutí čí. 5962 sb. n. s., na které se odkazuje. Stěžovatel předložil dlužní úpis, o který své právo opírá, teprve v druhé stolici k rekursu proti rozvrhovému usnesení a proto nelze k němu přihlížeti, stejně jako k opisu jeho ve sbírce listin. Poněvadž stěžovatel listinu o tom, že v čase, kdy se konal rozvrhový rok, lhůta ke spravení záznamu dosud neprošla, v č a s n e p ř e d l o ž i l a tato listina ve spisech vyznačených v § 210 ex. ř. nebyla, po právu nebylo k zaznamenané jeho pohledávce přihlíženo a na věci nemůže nic měniti ani okolnost, že dlužnice při rozvrhovém roku prohlásila, že zaznamenaná pohledávka stěžovatelova není zaplacená.

Čís. 13949.

Spoluvlastník, jemuž povolena exekuce podle § 352 ex. ř., má podle § 74 ex. ř. nárok na náhradu útrat exekučního návrhu. Teprve útraty nutné k provedení rozdělení nesou podílníci.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1934, R I 1298/34.)

Soud první stolice povolil spoluvlastníku proti druhému spoluvlastníku exekuci podle § 352 ex. ř., uložil dlužníku náhradu útrat exekučního návrhu a povolil pro ně exekuci na movitostí. Rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

V souzené věci napadl dlužník usnesení prvního soudu jen proto, že mu byla uložena náhrada útrat exekučního návrhu a že byla pro ně povolena mobilární exekuce. Nenapadal je proto, že byla povolena dražba společné nemovitosti podle § 352 ex. ř. Rekursní soud byl sice toho názoru, že navrhovatel má podle § 74 ex. ř. nárok na útraty exekučního návrhu a že usnesení exekuci povolující lze vykonati i před jeho právní mocí, zamítl však návrh na povolení exekuce vůbec z důvodu, že návrh na povolení exekuce dražbou nemovitostí nemá oporu v exekučním titulu. Tím nesměl se však rekursní soud zabývati, poněvadž po té stránce nebylo usnesení prvního soudu napadeno. Jinak byl však, jakž i rekursní soud uznal, rekurs neoprávněn, poněvadž vymáhající věřitel má podle § 74 ex. ř. nárok na náhradu útrat exekučního návrhu a teprve útraty nutné k provedení rozdělení nesou podílníci poměrně, a poněvadž výrok o útratách byl podle § 67 ex. ř. ihned vykonatelný.